

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/88/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322202678
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2322202678.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. D. E. XXX, proti odporcom: 1/ A. D., F. G., adresa neznáma, 2/ Slovenský pozemkový fond, adresa Búdková 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345 a 3/ Správca lesného pozemku, o začatí konania o potvrdení vydržania vlastníckeho práva, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 31.07.2023, č.k. 10Vyd/2/2022-71, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie pôvodne v konaní rozhodol uznesením zo dňa 3. októbra 2022, č.k. 10Vyd/2/2022-29 tak, že návrh na začatie konania o potvrdení vydržania zamietol. Voči predmetnému rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 24Co/135/2022-48 zo dňa 22. marca 2023 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6. apríla 2023.

2. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh na začatie konania o potvrdení vydržania zamietol a výrokom II. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

3. Rozhodnutie súd odôvodnil právne na základe aplikácie ust. § 359e ods. 1 až 3, § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a § 130 ods. 1, § 132 ods. 1, § 134 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka sa návrhom domáhala, aby súd potvrdil vydržanie výlučného vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - pozemku zapísanom na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Galanta, katastrálnym odborom, okres Galanta, obec C. D., katastrálne územie C. D., a to parcela registra „C“, parcelné číslo 1043, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 403 m², parcelné číslo 1261, druh pozemku záhrada o výmere 83 m², parcelné číslo 1262, druh pozemku záhrada o výmere 135 m², parcelné číslo 1043, druh pozemku rodinný dom s.č. XXX na podiel pod B.2 v 18/144-inách.

5. Súd prvej inštancie, viazaný názorom odvolacieho súdu, uznesením č.k. 10Vyd/2/2022-56 zo dňa 30. mája 2022 vyzval navrhovateľku na doplnenie podania. Dňa 19. júna 2023 navrhovateľka súdu doručila doplnenie návrhu, v ktorom označila účastníkov konania. V doplnenom návrhu ďalej uviedla, že deň 24. november 2004 bol dňom, kedy nadobudla vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním. Nakoľko navrhovateľka súdu nepredložila právny titul, na základe ktorého sa domnieva (opiera dobrú vieru držiteľa), že jej právni predchodcovia nadobudli predmetnú nehnuteľnosť v spoluvlastníckom podiele 18/144-inách od A. H., F. G., tak ju súd dňa 03. júla 2023 vyzval na jeho predloženie. Dňa

20. júla 2023 doručila navrhovateľka súdu doplnenie návrhu, v ktorom uviedla, že právnym titulom je kúpa z roku 1956 jej právnymi predchodcami, konkrétne na podiel knihovej vlastníčky A. H. sa listina nezachovala. Súd prvej inštancie po preskúmaní návrhu a listinných dôkazov mal za preukázané, že na LV č. XXXX sú ako vlastníci nehnuteľnosti evidovaní neznáma spoluvlastníčka A. D., F. G., v podiele 18/144 podľa pôvodných zápisov na Pk.vl. č. XXX- I. XXX/XX a A. B., C. D. E. XXX, nar. XX.XX.XXXX v podiele 7/8, titulom nadobudnutia Z 1606/05 - Osvedčenie o dedičstve č. 12D/180/2004 D not 115/2004 zo dňa 13.01.2022 - v.z. 209/2005, J. B., bytom C. D. E. XXX, nar. XX.XX.XXXX, v podiele 153/576, titulom nadobudnutia Z 1606/05 - Osvedčenie o dedičstve č. 12D/180/2004 D not 115/2004 zo dňa 13.01.2022 - v.z. 209/2005, A. B., C. D. E. XXX, nar. XX.XX.XXXX v podiele 99/576, titulom nadobudnutia Z 3628/06 - Osvedčenie o dedičstve č. 12D/420/2004 D not 28/2005 zo dňa 149.2006 - v.z. 63/07, J. B., bytom C. D. E. XXX, nar. XX.XX.XXXX, v podiele 99/576, titulom nadobudnutia Z 3628/06 - Osvedčenie o dedičstve č. 12D/420/2004 D not 28/2005 zo dňa 149.2006 - v.z. 63/07, titulom nadobudnutia Z-5842/2022 - Uznesenie o dedičstve OS Galanta č. 8D/9/2022 Dnot 42/2022, právop. 04.10.2022, č. z. 587/2022. Výpis z pozemkovej knihy č. vl XXX, k.ú. C. D. sa týka parcelového čísla 1261. Pod radovým číslom 12-13e a f je uvedená A. H., F. G. v 18/144-inách (titulom dedenia 9. novembra 1948, čd. 2289). Pod radovým číslom 14a a b sú uvedení J. B. v 45/144-inách jeho manželka K., F. D. v 45/144-inách (titulom kúpy, 20. júla 1961, čd. XXXX). Z Potvrdenia Odboru pre výstavbu rady ONV v Galante vyplýva, že nehnuteľnosti zapísané na vl. č. XXX, k.ú. C. D. parc. č. 1043, 1044, 1045, 1261, 1262, 1263, dom, dvor a záhrada a role, ktorých vlastníckmi sú A. H., F. G. a L. G. v 36/144-in, ktorí bývajú v Maďarku, neboli ako maďarský majetok konfiškované, poťažne majiteľom držba týchto nehnuteľností iným spôsobom nebola odňatá. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľka nepreukázala existenciu titulu (aspoň domnelého), na základe ktorého by ona nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnosti a mohla byť dobromyseľná v tom, že jej nehnuteľnosť patrí. Samotné užívanie a hospodárenie na predmetných nehnuteľnostiach navrhovateľkou, resp. jej právnymi predchodcami automaticky nezakladá vznik vlastníckeho práva. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že nehnuteľnosť navrhovateľka, resp. jej právní predchodcovia dlhodobo užívali a v držbe neboli rušení podielovými spoluvlastníkmi predmetných pozemkov, zapísaných na príslušnom liste vlastníctva. To že podieloví spoluvlastníci neuplatňovali svoje vlastníctvo k nehnuteľnosti, a držba bola podľa navrhovateľky po celú dobu pokojná a nikým nerušená, nemôže mať za následok nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, nakoľko uvedené skutočnosti nemohli v navrhovateľke odôvodnene vyvolať presvedčenie, že sa stala vlastníkom nehnuteľností. Tvrdenie navrhovateľky, že právnym titulom je kúpa z roku 1956 (listina sa nezachovala) nie je postačujúce na to, aby súd potvrdil vydržanie. Z potvrdenia zo dňa 14. septembra 1957 vystaveného Odborom pre výstavbu rady ONV v Galante, na ktoré poukazuje navrhovateľka v návrhu nevyplýva, že podiel spoluvlastníčky A. H., F. G., by prešiel do držby právnych predchodcov navrhovateľky. Z Potvrdenia Odboru pre výstavbu rady ONV v Galante jasne vyplýva, že nehnuteľnosti zapísané na vl. č. XXX, k.ú. C. D. parc. č. 1043, 1044, 1045, 1261, 1262, 1263, dom, dvor a záhrada a role, ktorých vlastníckmi sú A. H., F. G. a L. G. v 36/144-in, ktorí bývajú v Maďarku, neboli ako maďarský majetok konfiškované, poťažne majiteľom držba týchto nehnuteľností iným spôsobom nebola odňatá. Súd má za to, že na základe potvrdenia zo 14. septembra 1957 si právní predchodcovia navrhovateľky (J. B. a K. B.) museli byť vedomí, že nie sú vlastníckmi nehnuteľností zapísaných v PK vložkách č. vl. XXX k.ú. C. D. parc. č. 1261, v podiele (18/144-in) patriacom A. H., F. G., a teda tu nie je splnený ani druhý predpoklad vydržania, a to nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby (10 rokov), nakoľko k uzatvoreniu kúpnej zmluvy právnymi predchodcami navrhovateľky, na ktorú poukazuje navrhovateľka v návrhu došlo dňa 09. októbra 1956 a potvrdenie odborom pre výstavbu rady ONV v Galante bolo vystavené dňa 14. septembra 1957. Súd zároveň podotýka, že nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v spoluvlastníckom podiele 18/144 po A. H., F. G. navrhovateľkou nevyplýva ani z predložených Osvedčení o dedičstve sp. zn. 12D/180/2004, Dnot 115/2004 zo dňa 13. januára 2005, sp. zn. 25D 152/2011, Dnot 19/2012 zo dňa 24. februára 2012, sp. zn. 12D/420/2004, Dnot 28/2005 zo dňa 14. septembra 2006, sp. zn. 8D 153/2011, Dnot 1/2012 zo dňa 24. februára 2012 a sp. zn. 8D/9/2022, Dnot 42/2022 zo dňa 04. októbra 2022. Súd prvej inštancie mal za to, že navrhovateľka svoje tvrdenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedených v návrhu neosvedčila. Nakoľko nebolo osvedčené splnenie predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a vydanie vyzývacieho uznesenia, súd návrh navrhovateľky na začatie konania o potvrdení vydržania zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, keďže nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovení § 53 - § 56 CMP.

6. Voči tomuto rozhodnutiu podala odvolanie navrhovateľka a uviedla, že právne stanovisko súdu prvej inštancie o tom, že "vydržať vlastnícke právo bez predloženia relevantných listín svedčiacich o vzniku vlastníckeho práva nie je podľa právnych predpisov možné" (bod 23. odôvodnenia), nemá oporu v žiadnom ustanovení OZ. Tento chybný právny názor vyplýva z nedostatku konštrukcie poctivého držiteľa v našom práve, teda držiteľa, ktorý síce nemá formálne bezvadný titul, ale napriek tomu je zjavné vzhľadom k okolnostiam i svojim osobným pomerom, že je v dobrej viere a že mu vec patrí. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/210/2019, ktorý konštatoval, že: „oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny titul, stačí ak tu bol i domnelý právny dôvod (titulus putativus), teda ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí (aj NS SR sp. Zn 4Cdo/287/2006)". Poukázala tiež na nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 484/2015 zo dňa 14.11.2018. V ďalšej časti odvolania navrhovateľka poukázala na to, že zákon žiadnym spôsobom nešpecifikuje, akým spôsobom má navrhovateľ osvedčiť splnenie predpokladov pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. V slovenskom právnom poriadku je osvedčovanie právne významných skutočností notárskou činnosťou podľa § 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 323/1992 Zb o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov. Notár o osvedčení právne významnej skutočnosti spíše notársku zápisnicu, ktorá podľa § 3 ods. 4 Notárskeho poriadku je verejnou listinou, ktorá verejná listina podľa § 205 CSP potvrdzuje to, čo je v nej osvedčené, ak nie je preukázaný opak. To, že navrhovateľka splnila podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, bolo osvedčené notárskou zápisnicou zo dňa 7.7.2022 sp. zn. N 86/2022 NZ 19330/2022, JUDr. Karola Kovácsa, notára so sídlom v Sali. Žiadnym spôsobom sa prvostupňový súd vo svojom odôvodnení nevysporiadal s touto otázkou, nespochybnil to, čo bolo vo verejnej listine osvedčené, nebol v konaní preukázaný opak. Podľa slovenského právneho poriadku platí teda ten skutkový a právny stav, ktorý bol vo verejnej listine osvedčený. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Súdneho dvora EÚ v Luxemburgu zo dňa 15.3.2018 sp. zn. C-575/16. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania a rozhodnutie.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti uzneseniu súdu, ktorým sa rozhodlo vo veci samej (§ 59 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), a dospel k záveru, že podané odvolanie voči napadnutému uzneseniu je nedôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

8. Podľa § 359e ods. 1 CMP, ak sa návrh na začatie konania o potvrdení vydržania neodmietne podľa § 8 ods. 1, súd preskúma, či navrhovateľ osvedčil, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Súd môže sám vykonať potrebné šetrenia na overenie správnosti tvrdení navrhovateľa alebo môže vyzvať navrhovateľa, aby označil ďalšie dôkazy na preukázanie skutočností, z ktorých vyplýva, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním.

9. Podľa § 130 ods. 1 OZ, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

10. Podľa § 134 ods. 1 OZ, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutel'nosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie osvedčením zistený skutkový stav pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľkou uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, vychádzajúc odvolacej argumentácie, dopĺňa iba nasledovné:

13. Odvolateľka namietala správnosť záverov súdu prvej inštancie v bode 23. odôvodnenia uznesenia o tom, že vydržať vlastnícke právo bez predloženia listín o vzniku vlastníckeho práva nie je možné, lebo tieto závery popierajú princíp poctivého držiteľa, ktorý síce nemá bezvadný titul, ale je dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí. Tu odvolací súd konštatuje, že dobrá viera poctivého držiteľa musí byť podložená konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno usúdiť, že presvedčenie držiteľa veci o tom, že mu vec vlastnícky patrí. Opodstatnenými okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery, sú spravidla okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva, ktorý svedčí o poctivosti nadobudnutia práva ako titulu chopenia sa držby. Takáto osoba bude spravidla konať v skutkovom omyle, výnimočne môže ísť aj o omyl právny. Preto judikatúra žiada, aby držiteľ bol objektívne v dobrej viere, že tu takýto titul je, aj keď v skutočnosti takýto titul neexistuje. Posúdenie, či je držiteľ v dobrej viere alebo nie je, treba vždy hodnotiť objektívne, a nielen zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia samotného účastníka), a vždy je potrebné zobrať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal, resp. nemohol mať počas celej vydržacej doby dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Oprávnená držba tak spočíva v objektívne ospravedliteľnom dôvode. Funkciou vydržania je umožniť nadobudnutie vlastníctva držiteľovi, ktorý vec dlhodobo ovláda v dobrej viere, že je jej vlastníkom, pričom táto dobrá viera (dobromyseľnosť) je podľa právnej úpravy daná „so zreteľom na všetky okolnosti“.

14. V prejednávanej veci však súd prvej inštancie správne uzavrel v bode 22. odôvodnenia uznesenia, že navrhovateľka nemohla byť v dobre viere, že jej spoluvlastnícky podiel vo výške 18/144-ín na nehnuteľnostiach vedený vo vlastníctve A. H., F. G., ku ktorým sa domáhala vydržania, aj patrí. Z obsahu spisu ako aj vykonaného dokazovania je nepochybné, že hoci k uzavretiu kúpnej zmluvy zo dňa 08.10.1956 skutočne došlo, predmetom tejto zmluvy nebol aj spoluvlastnícky podiel A. H., F. G., ako tvrdí navrhovateľka. Táto skutočnosť vyplýva jednak z PK vložky č. XXX k. ú. C. D., kde sú ako vlastníci zapísaní právni predchodcovia navrhovateľky J. B. v 45/144-nách a jeho manželka K. F. D. takisto v 45/144-nách, pričom titul nadobudnutia je uvedená kúpa 20.07.1961., č.d. XXXX (č.l. 7), širší zápis je uvedený v kópii PK vl.č. XXX na č.l. 5 – 6, kde je uvedené, že zápis bol vykonaný dňa 20.07.1961, č.d. XXXX, na podklade kúpnej zmluvy zo dňa 08.10.1956, kde predávajúcimi boli: M. H. F. G., H. G., B. G., I. B., F. G. a L. G.. Vlastníčka spoluvlastníckeho podielu vo výške 18/144 A. H., F. G., medzi nimi nebola uvedená. Zápis v PK vl. č. XXX korešponduje s uznesením Okresného súdu v Galante č.d. XXXX/XX, ktorým na podklade kúpnej zmluvy zo dňa 08.10.1956 (č.l. 18), ktorým vložené vlastnícke právo manželom J. a K. B. každému v 54/144-inách, pričom z uznesenia vyplýva aj to, že súd žiadosť ohľadne 18/144-ín A. H., F. G. zamietla, lebo táto pozemnoknižná vlastníčka zmluvu ... (nasleduje ťažko čitateľný text „nepo..pís“), z čoho sa možno síce len domnievať, že zmluvu nepodpísala, avšak s istotou vyvodíť, že v časti vkladu vlastníckeho práva k jej spoluvlastníckemu podielu bola žiadosť o vklad vlastníckeho práva zamietnutá. Všetky tieto listiny predložila súdu navrhovateľka, teda mala vedomosť o tom, že spoluvlastnícky podiel po A. H., F. G. predmetom uvedenej kúpnej zmluvy nikdy nebol. Preto nemohla byť v dobre viere, že jej patrí predmetný spoluvlastnícky podiel a je irelevantné, či sa originál kúpnej zmluvy zachoval alebo nie, keď navrhovateľka disponuje listinami, ktoré preukazujú opak jej tvrdení o tom, že nepretržite užíva predmetné nehnuteľnosti v dobre viere, že jej patria. Tieto skutočnosti podporne preukazuje aj potvrdenia ONV v Galante (č.l. 19), na ktoré správne poukázal súd prvej inštancie v bode 22. odôvodnenia, pričom uvedená listina bola opätovne predložená v konaní samotnou navrhovateľkou. Súd prvej inštancie teda správne uzavrel, že navrhovateľka neosvedčila splnenie predpokladov vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, teda napadnuté uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na začatie konania o potvrdení vydržania, je vecne správne.

15. Ďalej odvolateľka opätovne poukazovala na notársku zápisnicu sp. zn. N 86/2022 (pozn. č.l. 21 – 22), pričom podľa jej názoru sa súd prvej inštancie nezaoberal so skutočnosťami v nej osvedčenými. K uvedenej notárskej zápisnici už odvolací súd zaujal stanovisko vo svojom skoršom uznesení č.k. 24Co/135/2022-48 zo dňa 22.03.2023, a to v bode 13. odôvodnenia. Z odvolania navrhovateľky je však zrejmé, že navrhovateľka si zamieňa „osvedčenie podmienok na podanie návrhu na konanie o potvrdení vydržania“ – čo bolo obsahom predmetnej notárskej zápisnice a „osvedčenie podmienok vydržania vlastníckeho práva“. Preto odvolací súd dopĺňa, že zbytočnou a právne nevýznamnou notárskou zápisnicou sp. zn. N 86/2022 bola osvedčená len tá skutočnosť, že navrhovateľka splnila podmienky na podanie návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania podľa § 359a CMP a nie že splnila podmienky vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorými sú: dobromyseľnosť držiteľa, oprávnená držba po dobu 10 rokov, uplynutie vydržacej doby.

16. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrh na začatie konania o potvrdení vydržania zamietol, rozhodol vo výroku vecne správne a preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku uznesenie súdu prvej inštancie vo veci samej, vrátane vecne správneho závislého výroku o nároku na náhradu trov konania (osobitne odvolaním nenapadnutého), potvrdil.

17. Konanie o potvrdenie vydržania je konaním, v ktorom v zmysle § 52 CMP platí generálna klauzula, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Ich náhrada prichádza do úvahy vtedy, ak niektorý zo subjektov zaviniť trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli (§ 54 CMP), alebo aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 CMP). Pretože podmienky pre prelomenie generálnej klauzuly nevyšli v konaní najavo, o trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle cit. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok II).

18. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).